

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
 pe jumătate 90 Lei
 în America pe un 2 dolari.

Îiese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Grija de animale

Ingrijirea și apărarea de boale a vitelor de muncă

Nici un om nu-și poate înjgheba gospodăria fără animale. Cu boii își ară pământul, dela vaci mulge lapte, caili îl poartă dintr'un loc într'altul, oile îi dau lână și brânză, din slămina porcilor topește unsoare, galițele îi dau ouă și carne bună, iar cu mierea albinelor se indulcește.

Traitul oricărui om e legat de aceste animale. Fără de ele e sărac și e mereu lipsit.

Animalele sunt o mare avere. . .

Aceasta avere trebuie bine chivernisită. Altfel e ca și o baltă, care se scurge îndată ce faci un șanțuleț.

Chivernisirea se face, îngrijind animalele cât se poate mai bine. Socotind folosul mare ce îl aduc, sunt și vrednice de îngrijire bună.

„Grija bună încunjură primejdia rea”. Dacă animalele de casă sunt îngrijite, le merge bine și sunt frumoase. Dacă însă nime nu-și bate capul cu ele, slăbesc, se îmbolnăvesc și pe urmă se prăpădesc.

Boalele nu sunt numai pe oameni, ci și pe animale.

Gospodarul cu minte, care ține pe lângă casa lui și vite, trebuie să vegheze într'una și când bagă de seamă, că vre-una s'a îmbolnăvit, cearcă îndată să-o vindece.

Este mai ușor însă a apăra un animal de boale, decât a-l vindeca după ce s'a îmbolnăvit.

De aceea oricare plugar se va trudi mai întâi să-și apere animalele de boale.

Oel dintâi mijloc de apărare în contra boalelor este *curățenia*. Grajdul în care stau animalele, să fie totdeauna curat. Păienjenişul măturat, podeala netedă și curată, iar așternutul moale și uscat.

Oei puțin odată pe lună, e bine să fie grajdul desinfectat, stărpindu-se orice germen de boale ce s'ar fi încuibat în grajd. Mai ales să se facă desinfec-tarea după vindecarea vre-unui animal, care a pățimit de o boală lipicioasă.

Un *grajd călduros* în vreme de iarnă încă apără animalele de boale, mai ales de boalele pricinuite de răceală. Când e frig mare ușile și ferestrele grajdului să nu fie lăsate multă vreme deschise.

Când plouă peste noapte, animalele să se lege în grajd, să nu răcească. Iar când sunt asudate și stau în loc, ori sunt legate în grajd, să se șteargă bine și să se acopere cu un țol.

Animalele să fie hrănite cu *nutreț bun*. Nutrețul plin de praf, mucegăit sau putred, încă poate pricinui multe boale.

Nutrețul se dă animalelor numai în vreme anumită. Dacă se dă vitelor nutreț fără nici o socoteală, se face și pradă și se pot și îmbolnăvi, fiindcă nici stomacul lor nu poate mistui mâncarea prea multă.

Dacă pe lângă orice grijă, totuși animalele s'au îmbolnăvit, să se ceară sfatul veterinarului. Veterinarul știe multe leacuri, cari dacă se vor folosi, animalele se vor vindeca.

Legea cere, ca animalele bolnave de vre-o boală lipicioasă să fie înștiințate, pentru ca să se iee măsuri de apărare și să se împiedece lățirea boalei.

Dacă cineva nu înștiințează animalul bolnav de vre-o boală lipicioasă, pe lângă paguba ce o poate avea, dacă animalul moare, mai vine și pedepsit.

De aceea fiecare plugar să-și grijească bine animalele ce are, pentru ca să poată încunjura ori ce primejdie rea.

Ioan Popu-Câmpeanu

O taină a morții

În Haiderabad locuiește un avocat cu soția sa. În familia acestui avocat de câte ori se naște câte un fiu, el este răpit fără să se știe cum și de cine.

În 1923 soția avocatului dădu naștere unui fecior, care după două săptămâni dispăru. Ori cât au umblat să-l găsească, n'au reușit. În 1925 soția avocatului naște un alt băiat. Și pentru ca să nu mai dispară, copilul era închis noaptea într'o casă fără ferestri și numai cu o ușă, care se deschide într'o altă casă, în care dormia avocatul. Ușa casei băiatului era totdeauna încuiată și cheia o ținea avocatul. Nu trec 2 săptămâni și mama copilului visează, că două umbre cu săbii amenințătoare în mână trec pe lângă ea spre copil. Când se trezește speriată, copilul nu mai era. A dispărut.

În anul următor soția avocatului născu

al treilea băiat. Acum tânăra femeie se duse să sadă cu copilul în casa părinților ei. Au cerut chiar și paza poliției și a guvernului. Frații femeii stau toată noaptea de pază și totuși, la două săptămâni, copilul e răpit, fără să se știe de cine.

Acum femeia iarăși se apropie de naștere și e mare teamă ce se va întâmpla cu copilul.

Unii spun că în timpul când copilul este furat, toți paznici sunt cuprinși de un somn greu, așa că nu-și pot da seama despre cece se întâmplă în jurul lor. Oamenii de prin acelea părți spun însă, că un blăstăm greu atârână asupra femeii.

DE PRIN SATE.

Sfințire de biserică în jud. Sătmar

Înalt Prea Sfințitul episcop român unit din Oradea, Dr. Valeriu Traian Frențiu, a aflat de bine ca în ziua de 19 August a. c. să sfințiască biserica română unită din com. Borlești (jud. Sătmar).

În preziua sfințirii, Exelența Sa asistat de o numeroasă suită din gremiu, în frunte cu Ilustritatea Sa Dr. Gh. Miculaș, prelat papal și vicar episcopesc, a sosit în parohia sa amintită. La intrarea în comună, unde a fost ridicată o poartă triumfală, pretorele plășii Seini, din preună cu antistia comunală, a primit pe I. P. Sa. Treizeci de călăreți, îmbrăcați în costumul nostru sătmarian, în frunte cu steagul nostru național, între sunetele clopotelor au sosit la biserică. În ușa bisericii protopopul districtual Iosif Patachi îl primește cu o vorbire ocazională. La ce Înalt Prea Sf. Sa răspunde în termeni călduroși. Cu toți intrăm în biserică; iar corul din com. Borlești, condus de harnicul canter învățător: Lad. Anderco, întonează cântarea: „Iată preotul mare”. S'a făcut inseratul și cele prescrise la pregătire pentru sfințirea bisericii.

După inserat, Înalt Prea Sf. Sa a fost găzduit, dinpreună cu suita sa, la preotul local Vasile Barbul. În ziua de 19 Aug. a. c. sa început sfințirea bisericii. Înalt Prea Sf. Sa, asistat de suita venită din gremiu și de preoții districtuali, precum și de cei din vecinătate, a săvârșit actul de sfințire a bisericii. Înalt Prea Sf. Sa a ținut în decursul liturgiei o cuvântare frumoasă.

A fost serbare frumoasă. Din comunele învecinate au alergat sute și mii, ca să ia parte la aceasta sfințire de biserică. Intre cei prezenți am putut nota pe următorii: Pref. județan, Pretorul plășii; notarul Cercual, D. Barbul, fost pref. județan, Dr. Gh. Hetcov, dir.

lic. cu familia, prot. Pamfil Ossian și mulți alții din jur și depărtare, cu automobile și trăsuri.

După stințire Inalt Prea Sf. Sa a făcut recepțiile, primind clerul districtual apoi pe cel din dieceza Gherlei, administrația condusă de prefectul județan, plebanul rom. cat. cu credincioșii lui, deputația corpului învățătoresc din loc și jur, și deputația doamnelor din loc și jur.

A făcut vizită la plebanul rom. cat. la inginerul silvic, la primar, la învățatori și la curatorii bisericeii.

După masă Inalt Prea Sf. Sa a mers în filia Aciua, unde a făcut inseratul și pregătirile de lipsă pentru sfințirea bisericeii de acolo. In 20 Aug. a. e. deși era zi de lucru (Luni) toți cei din comună, îmbrăcați în haine de sărbătoare, au luat parte la sfințirea bisericeii lor.

După sfințirea bisericeii Inalt Prea Sf. Sa a vizitat pe curatorii bis. și pe primarul com. lăsând după sine cele mai bune impresii și primind mulțumitele cele mai călduroase a credincioșilor, cari au putut ajunge ca un arhieru să vie în mijlocul lor.

Inalt Prea Sfinția Sa episcopul din Oradea, poate fi asigurat, că prin osteneala ce a pus-o cu sfințirea bisericeii din Borlești, și mai ales cu aceea din filia Aciua, a întărit cu totul simțul creștinesc, și mai ales alipirea credincioșilor din această parte a Sătmarului către biserica noastră română unită, atunci când în comunele învecinate ortodoxii și bap-tiștii (pocăiții) fac propagandă mare.

Bunul Dumnezeu va răsplăti ostenele Inalt Prea Sf. Sale și acelor cari au venit cu dânsul și va depărta dela noi plaga aceasta, căci cuvântările arhierice au lăsat așa mare impresiune în sufletele credincioșilor în acest colț a Someșului, că mai mult nu vor fi ademeniți de secte rătăcite.

Gheorghe Moldovan
elev al Școlii Normale Unite
din Oradea.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Evangelia sărbătorii

Nașterea Preasfințitei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu

Luca 10, 38-42 și 11, 27-28.

Incep, cu numărul de față, tăleuirea evangheliilor. De astă dată voui tălcui însă evangheliile sărbătorilor, dându-le rând pe rând, și încă de așa ca cetitorii noștri să le poată avea la vreme potrivită. Având însă peste an numai 28 de sărbători, dimpreună cu cele naționale și școlare, iar numeri de gazetă fiind 52, în ceilalți 24 numeri voui da alte „grăunțe sufletești“, tot pe atât de folos cetitorilor noștri.

La anul, dacă-mi va ajuta Dumnezeu, voui tălcui apostolii sărbătorilor, cari se vor retipări ca și evangheliile, în broșuri, ca fiecare creștin să le poată avea la îndemână, și să înțeleagă tot ce se cetește la sf. liturgie.

Cu Dumnezeu înaintel

In vremea aceea intră Isus într'un sat, iară o muiere, anume Marta, l-a primit în casa sa.

Isus și învățăceii săi erau în drum spre Ierusalim. Calea spre Ierusalim ducea prin Vitania, care se afla cam de 15 stadii de Ierusalim, unde locuiau trei frați, Marta, Maria și Lazar, cari toți trei țineau foarte mult la Isus, iară Isus îi iubea mult, dupăcum se vede din evanghelia învierii lui Lazar. Marta, care bine știa că Isus este Mesia cel făgăduit, l-a primit cu multă dragoste.

Și aceea avea o soră, carea se chema Maria, carea șezând lângă picioarele lui Isus, asculta cuvântul lui.

La evreii cei vechi, datina era ca ceice

ascultau pe vreun proroc, să se așeze la picioarele lui, ca astfel să fie cât se poate de atenți. Așa a făcut și sf. Pavel, când a învățat legea evreiască, așezându-se lângă picioarele lui Gamaliel (v. Faptele apostolilor 22, 3), așa a făcut și Maria, ascultând cu mare băgare de seamă învățăturile Domnului.

Iară Marta se silea spre multă slujbă și, stând, a zis: „Doamne, au nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei ca să-mi ajute“.

Maria se așezase, dupăcum am văzut, la picioarele lui Isus și sorbia cu lăcomie învățăturile lui. Marta în schimb a văzut de ale gospodăriei și s'a apucat să pregătească de mâncare pentru Isus și pentru învățăceii lui. Băgând de seamă că Maria nici habar n'are să-i ajute, i-s'a tânguit lui Isus prin cuvintele glășe de mai sus.

Și răspunzând Isus a zis ei: „Marto, Marto, te îngrijești și spre multe te silești“.

Ca și când i-ar fi zis: E foarte frumoasă ceea ce faci tu, și foarte folositor. Te îngrijești ca noi călătorii să fim cât mai bine provăzuți cu de ale mâncării.

Ci un lucru trebuie. Iară Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va lua dela dânsa“.

Îți uși însă de un lucru, de lucrul pe care îl săvârșește sora ta Maria, care ascultă învățăturile mele. Partea cea mai bună nu este mâncarea, și încă prea multe felii de mâncări ci îngrijirea de mântuirea sufletului. Aceasta este lucrul de care trebuie să se îngrijească fiecare om înainte de toate. Folosul pe care-l are Maria din ascultarea cuvintelor mele nici când nu se va lua dela dânsa, și nici când nu va peri, pe când folosul pe care-l trage omul din mâncare și din alte bunătăți lumești este trecător. Iată pentru ce nu se va lua dela dânsa partea bună pe care și-a ales-o.

După acestea Isus abunăseama că s'a așezat la masă și apoi a plecat dimpreună cu învățăceii săi. Sfântul evanghelist Luca însă nu ni-o spune aceasta, ci continuă să ne povestească despre celelalte fapte ale lui Isus:

Foia „UNIRII POPORULUI“

Pentru viața viitoare

Pentru viața viitoare
In lume să facem totul,
Să muncim în zi cu soare
Și să ne rugăm la Domnul.

In zilele de Dumineci
Și zile de sărbătoare
S'asistăm cu toți la predici,
Pentru viața viitoare.

Tot ce faci în lume bine
Cu plăcere și ardoare
Ai făcut doar pentru tine
In viața viitoare.

Viața din această lume
Este doar pregătitoare
Pentru veacurile bune
Din viața viitoare.

Pentru viața viitoare
Jertfește-te ori și când
Căci e dulce, zimbătoare,
Și tot ea să-ți fie 'n gând.

Nu sta timpuri bunișoare
Indoindu-te mereu

De viața viitoare,
C'ai făcut un păcat greu.

Dacă vrei ca pe vecie
Să fii deplin fericit
Ferește-te de beție,
Muncește, și fii cinstit.
Cergăul mare, la 20 August 1928.
Pădureanu Corneliu
elev tech. min.

Țigani la mure

Doi țigani, având odată,
Poftă să manânce mure,
Ș'au vorbit că chiar îndată,
Să se ducă la pădure.
Dară Cula zice: Râpol
In pădure este urs,
Ști de'a hăla ce-l văzurăm,
Colo în Galda de sus.
— Ș'apoi dacă este, doară
Ursul e legat cu lanț,
Ducem și noi lanț și ciurul,
Și-l facem să joace danț.
Cum făcea ursarul cela,
Gândeai care spiriduș,
Și-l făcea să facă ponturi,
Ca țigani din Teiuș.
Un Român dintr'o grădină,
Auzind ce s'fat făcură,
Iute-și ia cojocu 'n spată,

Și 'n mână o surtătură,
Și pân' Cula și cu Râpa,
Mergeau nice că le pasă,
Românul nost se ascunde,
Unde'a fost tufa mai deasă.
— Noa măi Culo, zice Râpa,
In ce parte s'apucăm?
— Iacă lângă hasta tufă
C'atâtea mure aflăm.
Să ne umplem hasta corfă
Că zău pentru nește mure,
N'am încunjura măi Râpo,
Draga hasta de pădure.
— Dar când Râpa 'ntinde mâna,
Și dă creanga la o parte,
Hoțul de Român îndată,
Hop, la Râpa drept în spate.
Și făcând așa ca ursul
Mi-l tăvăle, mi-l ghioldește
Și apoi fuga după Cula
Car' de frică nici că fuge,
Ci pe burtă se trăneste.
Și-l frământă și pe Cula,
De nu-l lasă nici să sufie
Și făcând așa ca ursul,
Se trage încet în tufe.
Când s'au deșteptat Țigani,
Cula! Râpa! ce-am pățit?
Și'o tuliră apoi la fugă,
Iar Românul bată-l norii,
Din pădure pe altă cale,
Drept în cale le-a ieșit.

Cum i-a învățat „Tată nostru”, cum a scos un drac mut, cum s'au smintit fariseii și cum i-a înfruntat Isus. Sfinții Părinți cari au orânduit părțile ce au să se cetească în biserică la sfânta liturgie, au sărit peste lucrurile acestea și au continuat evangelia cu stih 27 și 28 al capului următor.

Și a fost când grăia el aceasta, ridicând o muiere glas din popor a zis: „Fericit e pântecul care te-a purtat și țighele cari le-ai supt.”

Și pe vremea Mântuitorului, ca și în zilele noastre, muierile erau cele mai credincioase ascultătoare al predicărilor lui Isus. Și nu e mirare, pentru că ele au mai mult de suferit în lume, iară suferința te apropie de biserică. Astfel s'a întâmplat că o muiere ascultând învățăturile minunate ale lui Isus a zis: „Fericit e pântecul care te-a purtat și țighele cari le-ai supt”. Așa că s'a împlinit întru toate profetia preacuratei Vergure Maria, care, ceretând pe rudenția sa Elisabeta, a zis: „Iată de acum mă vor ferici toate neamurile” (Luca 1, 48).

Iară el a zis: „Adevărat fericiți sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu, și-l păzesc”.

Isus nu trage la îndoială cele spuse de muierea cea însuflețită, numai le întregește, spunând că pricina fericirii celei mari a Preacuratei Sale mame este, că ascultă și păzește cuvântul lui Dumnezeu.

* * *

În pilda Martei și a Mariei putem vedea ca într'o oglindă cele două feluri de oameni cari trăesc pe acest pământ. Cei mai mulți sunt asemenea Martei, îngrijindu-se mai mult de cele pământești decât de cele sufletești. Ei își uită că „un lucru trebuiește”, și a-nume mântuirea sufletului. Ce este trupul, această casă de lut, în asemănare cu sufletul? Ce sunt toate trupurile, și cele mai frumoase, pe lângă un suflet? Trupul nu ține până-i lumea, el în 60—70, cel mult în 100 de ani se preface în pământ din care a fost și luat. Pe când sufletul este nemuritor, pentru că este o părticică din însuș Dumnezeu.

Acest suflet eu nu-l pot da pierzării. Acest suflet eu trebuie să mi-l mântuesc. De acest suflet eu trebuie să dau seamă Domnului. Prin urmare, pentru că mă îngrijesc numai de trup iar sufletul îl dau uitării, ca și când nici nu l-ași avea? Pentru ce mă cufund tot mai adânc în plăcerile lumii acesteia? Pentru că trăiesc ca și când cu lumea aceasta s'ar găta toate și cealaltă nici n'ar fi? Pentru ce nu-mi aduc aminte de cuvintele Domnului dela sf. evanghelist Matei: „Căci ce folos este omului, de ar dobândi lumea toată, iară sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?” (16, 26).

Iată așadar ce mare și adânc înțeles au cuvintele Domnului nostru Isus Hristos, adresate Martei: „Ci un lucru trebuiește. Iară Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va lua dela dânsa”.

Iuliu Maior.

„Se rup pecetele uniției în Bănat”

Înainte cu 3—4 ani așa scriau gazetele dornice de-a cuceri credincioși cu ajutorul jandarmilor pentru biserică dominantă. Toată administrația era parcă unealta bisericii *surori mai mari*, care pe ori ce cale și cu orice preț voia să readucă pe războiții de uniți la matca adevărată.

Dar spre marea lor întristare abia au putut rupe câteva familii cari aveau interese.

Primpretorul în mijlocul comunei a adus sentința că biserică aparține ortodocșilor, tribunalul s'a grăbit să confirme sentința. Curtea martială de 5 ori a avut de furcă cu „bolșevicii de uniți”, pe cari i-a achitat.

Peste o sută de persoane au fost bătute de plutonierul de jandarmi. Mulți fruntași au stat ascunși cu săptămânile prin podurile caselor în timpul iernii. Bunicul avocatului Dr. Stoica 6 săptămâni a dormit prin podurile reci de frica jandarmilor. Multe ferești au fost aruncate n aer de câtră „misionarii ortodoxiei”. Preotul n'a cutezat să doarmă în dormitor din cauza dinamitelor.

În aceste timpuri de grea încercare numai sfaturile înțelepte ale preotului I. Bejan i-a putut reține pe credincioși, să nu-și facă singuri dreptate.

Zile triste a avut îndeosebi P. S. S. Episcopul Nicolescu dela Lugoj.

Dar, după furtună urmează vreme bună. Căci iată abia au trecut 3 ani de atunci și Duminecă în 19 l. c. *Ticvanul mare* a fost gătit ca de serbătoare. Înainte de-a trage clopotele, bătrâni, tânări se îndesuiă spre biserică. Dangătul clopotelor a fost însoțit de dinamite în semn de mare praznic. Protopopul districtual M. On. R. Stoica sosește, e primit cu însuflețire de nedescris.

Se celebrează sf. liturgie de către M. On. Protopop, de parohul locului și de preotul P. Madiacea.

Biserica e ticsită, iau parte peste 400 persoane. Corul răspunde parcă mai frumos, mai duos ca dealtădată.

Ochii tuturor sunt îndreptați spre altar toată lumea lăcrima, aducând mulțumită lui Dumnezeu, că i-a învrednicit să ajungă aceste zile senine.

La sfârșitul liturgiei protopopul districtual print'o vorbire aleasă, arată năcazurile prin cari a trecut această comună împreună cu preotul ei, îi îndeamnă ca și pe mai departe să rămână statornici în credința Romei, arată meritele pentru cari a fost înaintat preotul și păstorul lor sufletesc la rangul de protopop onorar, încingându-l cu brău roșu pe care personal i-l-a dat P. S. S. Episcopul Nicolescu, cu care a luptat „Atletul Papei” în Senat, la legea cultelor.

Apoi preotul P. Madiacea într'o vorbire bine simțită arată însușirile bune ale sârbătoritului, care a știut înfrunța valurile de furtună cari au trecut peste frunțașă comună unită Ticvanul mare.

Amânduora le răspunde jubilatul care, ne mai putându-și reține lacrimile, a început să plângă și cu el întreg poporul, aducându-și aminte de zilele triste peste cari a trecut împreună cu credincioșii. Era o scenă duioasă.

În numele credincioșilor a vorbit frunțașul și președintele curatoratului N. Beloane, predându-i, în semn de stimă și iubire, un cadou admirabil.

A urmat o masă pompoasă la care au participat toți intelectualii comunei.

În timpul mesii a cântat corul „Armonia”, și-a vorbit ca un adevărat tribun cassarul Vuia Zară, în numele corului, asigurând pe președintele lor de dragoste nefățărîtă și de credința lor catolică pe care nici „porțile iadului nu-o vor învinge”.

Au tostat păr. Protopop pentru sănătatea iubitelui nostru Arhiepiscop, preotul Bejan pentru părintele Protopop, iar preotul Madiacea pentru sârbătorit.

Toată lumea era veselă; se învioraseră fețele de bucurie. Întrădeavăr mare zi de bucurie a fost aceasta pentru uniții din Ticvanul Mare.

Mapa.

Leac împotriva ofitei

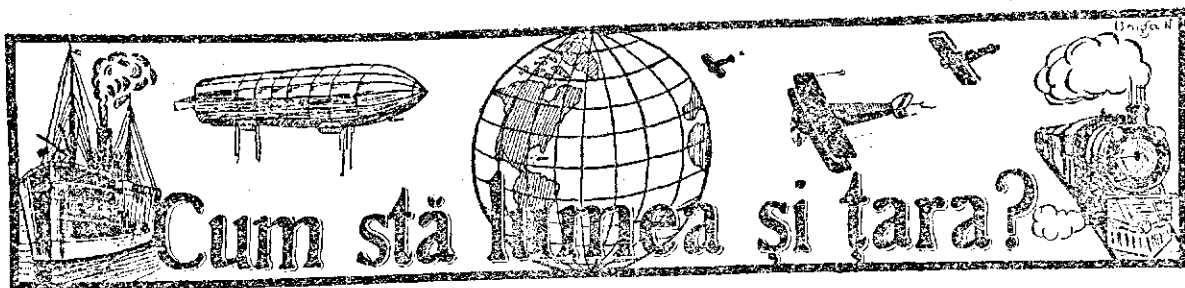
Trei doctori din Japonia, anume Arima, Oyama și Olhava au descoperit leacul împotriva ofitei. Cu acest leac se vaccinează atât oamenii sănătoși cât și cei bolnavi. Cei sănătoși, dacă au fost vaccinați, nu se mai îmbolnăvesc, iar cei bolnavi se vindecă. Până acum s'au făcut încercări cu acest leac, la vre-o 10,000 de oameni și s'a găsit, că e foarte bun. Leacul se numește „Vaccinul A. O.”, după numele doctorilor, cari l-au descoperit. Doctorii din Franța și din Germania, scriu cu mare bucurie despre acest leac și cred, că lumea întreagă va putea trage foarte mare folos de pe urma lui.

— Ce-i de fugiți cioromine,
Doar ați văst ceva 'n pădure?
— Taci și ascultă Românico
Ce-am pățit strângând la mure:
— Uite merg eu și Culița,
Nește mure s'adunăm
Să mai guște purdelașii.
Când colo de cine dăm?
Peste-un urs cât o nămilă,
Ce ședea coala 'ntre tufe,
Și pândea măi, bată-l crucea,
Gata, gata să ne 'mbuce.
Dară eu fără de frică,
Iute îl prinsăi de gât,
Și pân' a băgat de seamă,
La pământ l-am și trântit.
Ș'apoi dăi, măi Românico,
Cu pumnii des și 'n desat,
Pân' ce l-am lăsat, măi tete,
Lângă tufă mort culcat.
Dar să nu mai spui la nime,
Ce-a fost și cum sa 'ntâmpat.
C'am auzit dela tata,
Ca să nu omori pe nime,
Că ăla-i mare păcat.
Dar de nu făceam așa,
Vezi dihania aceia
Pe noi ață ne mânca.
— Bine, dar und' ți-e pălăria
Și corfa cu cele mure?
— Le-am lăsat măi Românico,
Ascunse coala 'n pădure.
Nu cumva, venind jitarul,
Să zică că am furat,

Să ne facă de rușine,
Să mă ducă 'n sat legat.
Căci deși-s sărac, creștine,
Și-mi zice lumea țigan,
N'am furat, mâncaș gura,
Dela nime nici un ban.
— D'apoi corfa asta Culo,
Și căciulile aceste,
Ale cui sunt, măi țigane?
— Nea vezi acum, Românico,
Asta e altă poveste,
Dară, țucu-ți ochisorii,
Să nu ne mai spui la nime
Ce-am pățit, c'atunci ne rade,
Taică, 'treaga țigătime.
Căci auzi, sărutu-ți mâna,
Doară n'ai fost dumneata,
Ști ahăla, dintre tufe?
Calce-mă de nu-i așa.
Dar auzi, măi Românico,
Taci să nu mai spui la lume
Că-ți fac trei părechii de clește,
Să n'ajung ziua de mâne.
— Hapoi și eu, zice Răpa,
Calce-mă-ți fac patru ciure,
Și mă jor că nici la moarte,
Drac să fiu de-mi trebe mure.
Doară și noi ca tot omul,
Am cercat hasta odată,
Dar și dumneata mai laso,
Țucu-ți mâna, zăuitată.

Petelca

IULIU DOMȘA
inv.

Moartea unui om politic la București

Săptămâna trecută a murit la București, într-o nenorocire de automobil, vestitul membru și fruntaș bucureștean al Partidului național-țărănesc, *Mihail Cantacuzino*, fost ministru în două rânduri și primar al capitalei.

I-s'a făcut înmormântarea mare, Duminecă, în 2 Septembrie, vorbindu-i la groapă d. Maniu și alți conducători politici. În Ardeal răposatul a fost cunoscut dela alegerile de deputați din anii dintâi ai României mari, când țărani din jurul Aiudului îl botezaseră: *Cantacuzin*..!

Spre pacea lumii

Toată lumea răsună astăzi de numele americanului Kellog. Chiar așa cum răsunase înainte cu zece ani de numele lui Wilson.

Atunci, în anul 1918, pacea lumii greu învrăjbită s'a clădit pe vestitele cuvinte ale lui Wilson, președintele Statelor Unite din America de Nord, care spunea:

— Fiecare popor, fiecare neam, să-și hotărască el însuși soarta sa. Nici o țară să n'aibă drept să se amestece în treburile alteia. Fiecare așa să mănânce, precum își va săra.

În puterea acestor cuvinte s'a prăbușit împărăția Habsburgilor și au răsărit Polonia, Ceho-Slovia, Serbia unită cu Croația-Slavonia, România mare și altele.

De atunci încoace, contractele de pace, încheiate în temeiul principiilor lui Wilson, ce-i drept au fost respectate și ținute, dar nu cu bucurie și cu împăcare de toate popoarele. Noi știm, că, de-o pildă, Ungurii lui Horthy tot mai îndârjire își mușcă pumnii cu cari ar dori să izbească în noi, pentru Ardeal și pentru grofii „oftanți”. Și mai sunt și alții ca dâșii, cari ar dori să mai vie un mare război, ca să-și poată răzbuina mândriile rănite, ori tronurile spulberate.

Așa că, pe lângă toate contractele de pace, iscălite și întărite după toată rânduiala înainte cu 8—9 ani, lumea era totuși un mare viespar moenitor, din partea cărui te puteai aștepta, în toată clipa, să se burzuluiască mai cumplit decât în 1914. Așa stând lucrurile s'a găsit acum un american, anume *Kellog*, secretar de stat al Statelor Unite, care după un îndemn plecat din Franța, dela ministru Briand, a propus tuturor țărilor din lume un fel de contract, precumcă, pe viitor:

Să nu mai fie războaie,

ci neînțelegerile ce s'ar ivi între popoare, să fie limpezite și împăcate pe cale pașnică prin niște comisii ale tuturor popoarelor.

Și mai spune Kellog:

— Țările cari încheie contractul acesta, se și leagă să nu mai pună mâna pe arme decât pentru a se apăra de vre un atac răutăcios, venit fără veste.

Adică *pactul* sau contractul lui Kellog ar însemna, că cel puțin între popoarele civilizate din Europa și America, războiul să nu mai fie cu putință! Frumos vis, frumoase planuri. Asta ar fi mai mare biruință decât dacă toți oamenii din lume ar fi putut să sboare peste Oceanul Atlantic, iar nu numai cei trei patru americani îndrăzneți cari l-au trecut până acuma..!

Pactul Kellog a fost iscălit de curând la Paris de către Franța, Anglia, Germania, Italia, Belgia, Ceho-Slovia și altele. Firește, ne-am dat și noi Români cuvântul de-al ținea, cu atât mai vărtos, că Pactul Kellog înțelege să se păstreze lucrurile așa cum am fost așezate prin contractul de pace de după războiu.

Adevărat că țările cari au semnat Pactul Kellog își păstrează armatele și armele, dar, deosebită, nici nu se poate altfel. În orice caz, noul contract dela Paris este cel puțin un început de cea mai mare însemnătate, care ca mâne, ar putea să izgonească cu totul războaiele de pe lume și între oameni să nu mai fie, decât „pace și bună învoire”.

Un ministru francez

se nenorește cu aeroplanul și moare ars

Ministrul de comerț al Franței, d. Bocanovschi, s'a urcat zilele trecute într'un avion, vrând să meargă din orașul Toul la Clermont-Ferrand. Înafară de ministru mai era în mașină pilotul (cârmaciul) și încă alți trei călători.

Din vre-o pricină osrecare, încă necunoscută, motorul aeroplanului a încetat să mai lucreze și pasărea de oțel s'a prăbușit la pământ. În clipa când a atins pământul, avionul s'a aprins și a prefăcut în scum atât pe ministrul Bocanovschi, cât și pe ceilalți călători.

Hoțomanul Bălan se plimbă întreg și sănătos

În verile trecute țara noastră a avut pe Terente, pe Niculiță și pe Tomescu, iar acum are pe Bălan, care a făcut omorurile de lângă Sibiu și dela Codlea.

Dela omorurile dela Codlea încoace au trecut până acum vre-o trei săptămâni, dar fiorosul Bălan cică se plimbă, întreg și sănătos, între București, Plocești și Făgăraș, pe la nește mândre...!

Omul se poate cunoaște de pe urechi

Oamenii mari și învățați, au urechile foarte regulate. Napoleon, de pildă avea urechile regulate, bine rotunjite și de o albeață curată, semn că era o fire rece și stăpânitoare.

Urechile cari roșeso lesne, sunt semnul unei firi iubitoare și credincioase.

Cu cât lobul urechii este mai mic și mai subțire, cu atât firea omului este mai simțitoare. Dacă urechea este colțuroasă și cu multe încrețături, e semn, că omul are o fire ciudată și rea.

Oamenii, pricepători în ale muzicii, au urechi destul de largi și depărtate de cap. Urechile largi și depărtate de cap, dar foarte groase, sunt semnul unor năravuri urâte. Dacă depărtarea urechilor de cap este foarte mare chiar neobișnuită, e semn, că omul acela este un ucigaș s'au cel puțin e potrivit pentru a deveni ucigaș.

Totuși sunt mulți oameni, cari n'au urechi regulate, dar pentru aceea sunt foarte ciștiți. Așa, că nu e totdeauna bine să judeci pe om după urechi.

Misiuni populare în Ațel

Reuniunea de misiuni din Blaj, care are în fruntea ei pe neobositul canonic Dr Ioan Bălan, trimite pe ziua de 5, 6 August pe doi destoinici preoți în comuna Ațel, ca în zilele acestea de sărbătoare să nutrească sufletele credincioșilor buni din aceasta comună cu învățături și sfaturi creștinești. Poporul unit din Ațel cu mic cu mare așteaptă în haine de sărbătoare pe trimiși blăjeni. Cu multă bucurie au fost primiți părinții trimiși de la Blaj în persoana bătrânească a harnicului protopop dela Aiud Ioan Bucur, care era însoțit de un tânăr și înflăcărat preot Teodor Radu din Poiana-Aiudului.

Am asistat de la început la prasnica credincioșilor din Ațel. Sâmbătă seara modestele clopote dela bisericuța din Ațel își cheamă credincioșii ca să lase la o parte grija lumescă și să se prezinte la locașul de închinare. Ei și vin cu mic cu mare ca să asculte pe cei trimiși. După o rugăciune făcută către P. F. M. cerându-i ajutorul, începe să vorbească veteranul protopop Ioan Bucur; din fața lui puteai ceti că vorbește în numele lui Isus; plin de însuflețire cu vorbe sfinte cheamă Ațelul la sărbătoare și invită credincioșii să-și mântuiască sufletele. Înțelepte au fost sfaturile părintelui protopop care a făcut pe toți cei de față ca să verse lacrimi de poștință pentru păcatele făcute. Frumoase și înțelepte au fost cuvintele izvorâte din sufletul tinerului preot Teodor Radu, pildele spuse în predicile sale m'au făcut și pe mine ca să tresar și să mă gândesc mai cu foc la mântuirea sufletului. Glasul lui dulce și vorbele ce se înșirau una după alta te făceau să uiți grija pământului și să trăiești aci pe pământ în apropierea lui Dumnezeu. Cuvinte de adevărat apostol au fost cuvintele pâr. Radu prin care cheamă creștinii din Ațel ca să se înroleze sub steagul fainic al crucii lui Isus și să se declare soldați credincioși ai lui. Bătrâni, femei, copii mititei și oameni în putere vor aminti cât vor trăi acestea zile de reuelgere sufletească. Am auzit din gura unui bătrân vorbele „Doamne acum slobozi-mă în pace că am văzut și am auzit pe cei ce sunt adevărați apostoli ai lui Isus pe pământ”.

Mărire și cinste se cuvine preoților misiunari. Iar vouă credincioșilor din Ațel laudă, că va-ți purtat cu o purtare de creștini adevărați. Unul care a asistat la misiuni.

Sfințirea bisericii din Feneș

Feneșul este o comună de munte pe valea Ampoiului, câțiva kilometri depărtare de Zlatna. Poporul bun și credincios din aceasta comună a pus umăr la umăr, și ban lângă ban, câștigați cu truda și osteneala muncitorilor de munte, și a reînnoit biserica zidită de bătrâni cari de mult își odihnesc oasele în prejurul sfântului Icaș.

Pe ziua de 19 August s'a pus serbarea binecuvântării casei Domnului. La aceasta serbare înalt Preasfințitul Metropolitan Dr. Vasile Suciu a trimis pe părintele canonic Dr. Iuliu Florian, ca să săvârșească slujba binecuvântării și să împărtășească poporului credincios binecuvântarea sa arhipăstorească.

Trimisul înalt Prea Sfinției Sale sosește Sâmbătă seara la Feneș, unde îl întâmpină protopopul tractual Iacob Domșa și preotul din loc Iulian Făgărășan, cari îl conduc la sediul protopopesc în Zlatna. Dimineața, în ziua binecuvântării, trimisul Blajului, cu concursul distinsului fiu al bisericii noastre Dn Iuliu Albini pleacă la Feneș, pentru a-și îndeplini misiunea înaltă.

La intrarea în curtea bisericii poporul

din comună și din satele din jur, fără deosebirea de confesiune, în frunte cu preotul Făgărășan, așteaptă pe delegatul Mitropolitului. După o cuvântare bine simțită a păstorului sufletește din Feneș, părintele canonic aduce laude și mulțumite poporului care și-a dat și cel din urmă ban dela casă, numai ca să vadă biserica lui Dumnezeu împodobită și înfrumusețată.

Spune mai departe, cât ar fi dorit Exzellența Sa Di Metropolit să fie în mijlocul acestor credincioși, dar fiind reținut de alte treburi, nu a putut veni. Dar că, deși de parte trupește, cu sufletul este de față și împărtășește tuturor binecuvântarea sa părintească.

După aceasta primă intră cu toții în curtea bisericii, unde se începe sf. slujbă a binecuvântării după toată rânduiala. La sf. liturghie biserica a fost plină de creștini veniți din toate părțile, ca o dovadă, cât de mult dorește poporul nostru aceste lucruri, cari înalță sufletele și cât de mult ascultă de glasul păstorului celui bun.

Cu adevărat păstor bun putem numi pe preotul Făgărășan care, ascultând de sfaturile protopopului său, a lucrat cu mult zel și fără interes, numai ca să vadă biserica din Feneș în starea de azi, așa cum, i-se cuvine.

Urmați pilda acestor preoți și acestor credincioși, căci pentru aceștia se roagă sfânta biserică zilnic la toate liturgiile: „sfintește pe cei ce iubesc podoba căsiei tale, tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea ta“.

Feneșanul.

Fântâna cerșitorilor

În vremurile mai de demult, era la Olan-dezi un obicei miunat pentru vindecarea lenei.

Când un om tare și în stare de a munci, era prins că cerșește, numai decât era luat și dus la fântâna cerșitorilor.

Această fântână avea pe fund o pompă, de unde se putea pompa apa până se golia fântâna, iar deasupra fântânei era un cep, pe care iarăș se lăsa să curgă apă în ea.

Leneșul era silit să se bage în fântână și să pompeze apă într'una, iar cepului de deasupra încă i-se da drumul.

Privitorii făceau rămasăg, dacă leneșul va lăsa să-l înghită apa, ori când va simți că îi ajunge apa la gură va sări sprinten din fântână. Erau și leneși cari mai bucuroși se lăsa să-i înghită apa. Cei mai mulți însă săriau afară rușiți de oboseală, dar cuminiți în așa chip, că toată viața nu mai umblau să cerșească, ci lucrau cu hărnicie, câștigându-și pâinea de toate zilele.

Simboluri

Pentru a arăta credința ori însușirile de cari sunt stăpâniți oamenii, se folosesc anumite semne, ce se cheamă *simboluri*. Încă cei din-tai creștini au început să folosească simbolurile însemnând pe pecețile lor, chipul unei porumbițe, a unui pește, a unei ancore sau a unei lire.

Porumbița este semnul nevinovăției. Porumbul e și semnul Spiritului sfânt.

Peștele înseamnă apele botezului. Ancora amintește țăriile vieții creștine, iar lira este semnul cântărilor de preamărire.

O creangă de palmier înseamnă un martir. Cei patra evangheliști se simbolizează cu un vultur, un bou înaripat, un inger și un leu înaripat.

Pe inelul de aur pe care mirele îl dă miresei, se închipuie adeseori două mâni împreunate, ca semn al unirei ce trebuie să stăpânească în căsătorie.

Logodnă. Di Vintilă Toldi, absolvent de teologie din Bobalna, jud. Hunedoara, s'a logodit cu Dșoara Luca Brândușa din Comoriste, jud. Căraș.

Osândirea ucigașilor lui Solacoglu. În 24 Iunie 1927 necunoscuți au ucis pe marele bogătan dela București, inginerul Solacoglu. Poliția a dat de urma ucigașilor, pe cari acum i-a judecat Curtea cu jurați din București. Curtea a osândit la muncă silnică pe viață pe toți trei ucigașii, și anume, pe Ion Voicu zis Iancu Zegrav, Gheorghe Vaida zis Lungu și Ion Călin.

Gripa grozavă dela Atena. În Atena, capitala Greciei, bănuie de câțiva vreme o gripă groznică, ne mai pomenit de molipsitoare. Până acuma s'au îmbolnăvit peste 250 mii persoane. Dela poșta centrală s'au îmbolnăvit aproape toți funcționarii, așa că poșta nici n'a putut funcționa o zi. Mor zilnic dela 13—34 persoane.

Foamea din Rusia. În Rusia seceta cea mare a făcut pagube de nespus. Nu se mai găsește grâu nici de sămânță, numai cu prețuri grozave. Guvernul bolșevic nu știe, cum să preîntâmpine revoluția care-și rânjește dinții.

A durmit 18 ani. În anul 1910 o fată de 20 de ani din Iohannisburg (Africa de miazăzi) a aflat că logodnicul ei a murit călcat de tren. I-s'a făcut atunci rău și apoi a adormit. Nici un medic n'a mai putu-o trezi. Abia acuma, după 18 ani, au isbutit medicii s'o trezească, dar au aflat cu surprindere că biata fată amuțise. Ei spun însă, că fata se va vindeca cu vremea deplin și că va fi sănătoasă și teafără.

Băi de nămol lângă Cluj. La Someșeni, lângă Cluj, doctorul Dominic Stanca din Cluj, a descoperit un izvor de apă minerală și pământ cu nămol. Nămolul cuprinde brom, iod și pucioasă, materii cari ajută foarte mult la vindecarea boalelor. Mai ales reuma, boala pricinuită de răceală să vindecă bine cu acest nămol. Doctorul Stanca a și făcut un bazen pentru scaldă și câteva case de scânduri pentru scutirea bolnavilor. Mulți bolnavi au început să cerceteze aceste băi.

Cucuruz adus din America. Din cauza secetei, în anul acesta nu va fi roadă de cucuruz prea îmbelșugată. De aceea neguțătorii de cereale au început să aducă cucuruz din alte țări. Un neguțător din Timișoara a și adus din America 100 vagoane de cucuruz. Acest cucuruz a și sosit cu vaporul la Brăila. De aici va fi trimis cu trenul pe la neguțătorii de cereale din Ardeal, cari îl vor vinde celor lipsiți de cucuruz.

A murit în groapă cu var. Feciorul unui sătean din Botoșani, stingând varul într'o groapă mare, din nebișare de seamă, a căzut în groapă. Cum varul era în fierbere, corpul feciorului tot a fost ars și încă înainte de a-l putea scoate, a murit. Tatăl, voind să-și scape feciorul, încă a sărit în groapă. A fost scos de acolo cu arsuri mari, așa că acum trebuie să steie în spital.

Ard stogurile de grâu. N-a fost destul seceta cea mare, care a băntuit aproape toată vara. Acum mai vine și focul care prăpădește păduri și stoguri de grâu.

Au ars păduri întinse în munții Bihorului, în jurul Târgu-Jiului și în județul Covurlui și acum se prăpădesc și stogurile de grâu ale plugurilor.

În județul Botoșani au ars stogurile de grâu din trei sate: Albești, Dracșani și Sulița. În Albești și Dracșani focul s'a ivit din scântele dela mașină. În Sulița se crede, că a fost pus de o mână răutăcioasă. La Gurba, din județul Arad, focul s'a ivit tot din scântele dela mașină. Aici au ars 58 stoguri de grâu, două șuri și două grajduri. În Șimandul de sus iarăș a ars grâul unui plugar.

Pentruca acestea nenorociri să nu se mai întâmple, ar fi bine, ca stogurile să fie făcute la o depărtare mai mare de comună și să fie împrăștiate în mai multe grupuri, așa că dacă s'ar aprinde stogurile dintr'un grup, cel puțin celelalte grupuri să scape.

Vite omorite de trăsnet. La Petrila—Lonea din județul Hunedoara, trăsnetul din zilele trecute nimerind în mijlocul unei cirezi de vite, care păștea pe câmp, a omorât 11 vaci, 3 boi, 1 taur și 1 cal. Toate vitele au fost arse de fulgerul care a trecut prin ele.

Hoți la Percepția din Baud. Ni se scriu următoarele: În noaptea de 18 August, făptuitorii necunoscuți au intrat în șura unui vecin al Percepției din comuna *Bandul de Câmpie* și, luând carul omului, l-au tras în fața Percepției. Cu chei false au intrat apoi în cancelarie și au ridicat cassa de bani, pe care au dus-o cu carul mai mult ca un kilometru și jumătate în câmp. Acolo au stricat-o cu securile, crezând că se vor umplea de bani. Dar n'au găsit decât 41 Lei, ce mai rămăseseră după varsarea care se făcuse cu două zile mai înainte la Târgu-Mureș. De necaz, hoții au risipit peste câmp scrisorile ce erau în cassă. Făptuitorii sunt căutați cu multă ardoare, dar până când scriem aceste șire, n'au putut fi prinși. — *Iosif Ursu, picher.*

Convocare. Adunarea generală a Asociațiunii „Astra“, despărțământul „Sălciua“ se va ținea în comuna *Lupșa* (sat) Duminec, 16 Septembrie, ora 11, în școala primară Nr. 1, cu programul obișnuit. În pauză se vor ținea conferințe pentru popor din partea conferențiarului Astrei, Dr. Nicodim Cristea, și a preotului Vasile Gan. Se vor aranja și două expoziții împreunate cu premii: una de copii sugaci și alta de țesături țărănești.

La această adunare sunt poftiți a lua parte membrii Astrei, cum și intelectualii și țărani iubitori de cultura română.

Din ședința comitetului Astrei din despărțământul „Sălciua“, ținută în Baia-Arieș la August 1928. Vasile Gan președinte, Nicolae Fodorean, notar.

Unui necunoscut din Ludogul de Mureș și altor necunoscuți. Nu putem publica nici o știre pe care ni-o trimite vreun necunoscut. Noi avem mare răspundere la gazetă, iar despre știri trimise de necunoscuți nu putem răspunde.

Oricine ne trimite vreo știre, să răspundă despre ea, cu iscălitura sa.

Studentul B. Cluj. Cu toată părerea de rău, nu putem întrebuița articolul ce ne-ați trimis cu titlul „Răbdarea“. Cuvintele ca „tangential“, „pur“, „concepția modernă a expresiei“, „unicului timulent și altele, nu pot fi înțelese de cetitorii din popor. Iar noi facem gazetă pentru dânșii.

Folosirea prunelor

La noi în țară se cultivă foarte mulți pruni. Dintre toți prunii însă, prunul de toamnă dă poame mai bune pentru uscat. Dar acest soi de prun se cultivă mai puțin, fiindcă frunzele lui sunt foarte ușor atacate de mană.

Mai mult se cultivă la noi prunul gogolan, fiindcă acesta nu-i atacat așa ușor de mană. Poamele acestui pom însă nu se pot usca, căci au prea multă apă și prea puțin zahăr.

La noi pomele se întrebuintează mai mult pentru fabricarea țuicii. Prin 1901, Spiru Hăret, ministerul de pe atunci, umblând pe sate, a observat, că sătenii beau prea multă țuică, de aceea a început să-i îndemne să uște prunele în cuptoare cu căldură.

A trimis pe cheltuiala statului mai mulți învățători în Bosnia, să învețe felul de uscarea al prunelor. Reîntorși acasă învățătorii au și început să facă în mai multe sate cuptoare pentru uscarea prunelor. Însă nu a trecut mult și sătenii au părăsit cuptoarele, întorcându-se iarăși la fabricarea țuicii. Acesta a fost un rău destul de mare, căci țuica nimește și mintea și corpul oamenilor.

Pentru ca oamenii să se îndemne la altă întrebuintare a pomilor, decât aceea a fabricării țuicii, statul ar trebui să oprească cu totul fabricarea țuicii din pome. Numai în cazul acesta oamenii s'ar obicinui din nou cu uscarea prunelor în cuptoare anume făcute pentru uscare și prunele ar putea să fie întrebuintate mai cu folos.

Cum umblă banii.

În săptămâna din urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor:

1 dolar american	164 lei 75 bani
1 franc francez	6 " 45 "
1 liră engleză	801 " — "
1 liră italiană	8 " 65 "
1 coroană cehoslovacă	4 " 89 "
1 dinar sârbesc	2 " 95 "
1 zlot polon	18 " 50 "
1 marcă germană	39 " 30 "
1 pengő ungurese	28 " 85 "
1 leva bulgărească	1 " 25 "
1 schiling austriac	23 " 16 "

Acestea prețuri se înțeleg la schimb mai mare. Banii mai puțini se schimbă totdeauna ceva mai puțin.

Cătră restanțieri. Rugăm pe toți aceia cari încă nu și-au plătit abonamentul la gazeta, să binevotască a ne trimite numai decât banii cu cari ne datoresc.

I-am așteptat, credem, destul până în Septembrie, de acuma nu-i vom mai lăsa să ne păgubească.

În luna aceasta vom arăta fiecăruia, prin scrisoare, cu cât ne datorește, iar, începând cu 1 Octombrie, nu vom mai trimite gazeta decât celor ce ne-au plătit.

Iar pe datorași îi vom da pe mâna avocatului și a judecătoriei.

Am spus-o de atâtea ori că noi nu trăim decât din abonamente și că așteptăm bucuroși o lună-două, dar nici un om de omenie nu poate pofti să-i trimitem gazeta în cinste.

Mai întâiu se plătește și apoi se citește!!!

Căutăm vânzători de gazete în fiecare comună. Duminica și în sărbători ei pot vinde „Unirea Poporului” credincioșilor, când ies dela biserică. Osteneala le-o răsplătim bine, mai cu seamă dacă se angajează să vândă și cărți populare și calendare.

Toți cari se angajează trebuie să aibă o scrisoare de recomandare dela preotul satului. Altfel nu-i putem primi.

Incercați, și nu vă va părea rău.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

AVIZ

Se află de vânzare în comuna Alecuș o hodie cu 24 jug., grajd, șură și o cameră; doriții se vor adresa dlui

Raț Gheorghe
Alecuș p. Uioara

571 (1-1)

Se caută ucenic

Un băiat din familie bună, cu cel puțin 4 clase primare, se primește ca ucenic la Dnul

BLAJ Ștefan Ciurtin
(563) 3-3 tinichigiu (pleier)

In atenția școlărilor

Dacă voiți un lucru bun, atunci nu vă cumpărați ghete de nicăiri, căci în atelierul meu se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, din materialul cel mai bun, cu prețuri foarte scăzute.

Am și lucru gata din toate calitățile, precum și ghete pentru fete dela țară.

Pantofăria modernă

Nicolae Barna

Blaj, Piața I. M. Clain.

(567) 3-?

Cea mai bogată carte
de rugăciuni este

Mângăierea Creștinului

de IOAN GENȚ — 550 pag. format de buzunar

Cuprinde toate rugăciunile trebuincioase de dimineața, seara, la Mănecă, Inserat, la mărturisire, cuminecare, la sf. Liturgie și diverse; precum și cântările dela Inserat, Mănecă, Prohod și Cununie.

Costă 80 de Lei legată în pânză peste tot

Se poate avea la toate librăriile mai de seamă și la redacția revistei: „VESTITURUL”, Oradea, Parcul Ștefan cel Mare
Nr. 8 (566) 3-1

Banca „CETATEA” Soc. pe acțiuni

BRĂȘOV

FONDATĂ 1910.

FILIALE:

Rupea (Cohalm) Cluj, Odorheiu,
Toplița-Română

CREAȚIUNI:

„Cetatea de Granit”, Tipografia
„Minerva”, Hotel Transilvania,
Cinema Urania

RESURSE:

Capital social, Depuneri, Reescont, creditori etc.
LEI 150,000,000

Circulația din ultimul 1½ an peste Lei două miliarde

Banca „CETATEA” Brașov și filialele sale fac următoarele operațiuni:

1. Primește depuneri spre fructificare și păstrare pe libel și în cont corent în condițiunile cele mai bune.
 2. Acordă împrumuturi de scont (cambii) și pe credite cambiale cu acoperire ipototecară.
 3. Face plăți americane și ordine de plată în orice parte a țării.
 4. Asigurări contra focului, pe viață, accidente etc.
 5. Informațiuni economice și financiare.
- A. Depuneți economiile pe creștere la Banca „CETATEA” și filialele sale.
B. Cumpărați neapărat acțiuni dela Banca „CETATEA” Brașov din ultima emisiune în curs.

(563) 2-5

BANCA „CETATEA” S. A.
Direcțiunea Generală